

Školský časopis
ZDRAVOŤÁČIK

KONTAKT

Stredná zdravotnícka škola
J. Kozáčka 4, 960 01 Zvolen
telefónne číslo: 045/5203711
email: szszv@szszv.eu

ÚVOD

Milí čitatelia,

s radosťou vám predstavujeme nové vydanie nášho školského časopisu, ktorý vznikol s podporou a pomocou našej skvelej učiteľky slovenčiny, Mgr. Romany Fryčovej. Jej oddanosť, nápady a precízna gramatická úprava nám pomohli vytvoriť zaujímavé a informačné články, ktoré vás určite zaujmú.

Tento časopis je výsledkom práce školského parlamentu, ktorý sa snaží prinášať do života našej školy nové nápady, podnety a aktivity. Veríme, že si čítanie nášho časopisu užijete a nájdete v ňom mnoho zaujímavých informácií a inšpirácií. Užite si ho.

Srdečne vám ďakujeme za podporu a tešíme sa na vaše reakcie a nápady na ďalšie vydania.

S úctou

Redakcia školského časopisu

OBSAH

Beseda s pánom Doc. Ing. Ladislavom Welwardom, CSc.	4
Študentská kvapka krvi	8
IMATRIKULÁCIA PRVÁKOV – KABU	9
Mikuláš na našej škole	10
Erasmus v Málage.....	11
Erasmus v Brne	12
Haloween–vyčovanie v maskách	13

Beseda s pánom Doc. Ing. Ladislavom Welwardom, CSc.

Dňa 13. 12. 2023 sme privítali na Strednej zdravotníckej škole vo Zvolene vzácného hosťa. Bol ním pán Doc. Ing. Ladislav Welward, CSc., s ktorým sme sa už stretli počas Pamätného dňa holokaustu na Technickej univerzite vo Zvolene. Jeho príbeh bol pre nás taký strhujúci, že sme ho pozvali do školy, aby nám porozprával viac o svojom živote. Jeho

rodinu veľmi kruto zasiahla druhá svetová vojna, on bol malým chlapcom, keď vstúpili do platnosti protižidovské opatrenia známe ako Židovský kódex. V ťažkých podmienkach žil spolu s rodičmi v tábore v Dubnici nad Váhom, ich majetok arizovali a po vojne museli čeliť nástrahám komunizmu. Po besede nasledoval rozhovor pre školský časopis, ktorý pán Welward poskytol členom Školského parlamentu Viktórii Anette Petrovej a Matúšovi Krompaskému.

1. Môžete nám prezradiť, čo Vás motivovalo rozprávať svoj životný príbeh mladým ľuďom?

L.W.: Ďakujem za túto otázku. Tento príbeh rozprávam, lebo je to ľudské. Považujem za svoju mravnú povinnosť hovoriť ľuďom aj o veľmi ťažkých a zložitých veciach, lebo nechcem, aby sa niečo takéto udialo znova.

2. Viete nám povedať niečo, čo Vám utkvelo v mysli z toho obdobia, kedy ste sa skrývali pred nacistami?

L. W.: Áno, k tomuto mám dve veci. Najskôr vám poviem niečo o mojich spolužiakoch z detstva. Už od škôlky sa moji spolužiaci chovali ku mne veľmi ľudsky a držali ma nad vodou. To si doteraz veľmi vážim. A ako druhé je to, že už ako chlapec som sa v roku 1946 dostal cez švajčiarsky medzinárodný kríž s ostatnými deťmi z Československa, ktoré postihol osud podobný ako mňa, do Švajčiarska. Tam som pol roka žil v cudzej mormónskej rodine. To bol najväčší zvrät v mojom živote. Vždy som býval pesimista, chlapec, čo vždy očakával najhoršie. Uvidel som, že sa tam žije úplne inak. V tej rodine mala prevahu láska a tolerancia, bolo to tam

fantastické. Doteraz ich beriem ako svoju druhú rodinu. Toto je niečo, čo mi tak najviac utkvelo z tohto obdobia.

3. V súčasnosti vidíme v našej spoločnosti veľa prejavov agresie a nenávisti, myslíte si, že by sa dejiny mohli opakovať?

L.W.: Dúfam, že nie, ale každým dňom som smutnejší. Totižto ak sa porušuje demokracia v tých najzakladanejších veciach, tak to postupne bude horšie a horšie. Často to začína tým, že sa zakáza isté veci ako napríklad konkrétne kusy oblečenia, konkrétny žáner hudby a tak ďalej... to je len začiatok a napokon to skončí veľmi zle. Budem rád, keď si osvojíte to, že budete mať svoju métu, určitá demokraciu a slobodu. Napríklad, keď počúvam o homosexuálnych manželstvách, mám na to svoj názor, každý z nás má na to svoj názor, ale nemôžeme ich v tom obmedzovať. Vy ako zdravotníci by ste za žiadnych okolností nemali hovoriť, že to sa dá liečiť. Je to niečo, s čím sa človek narodí. Ak ste niekedy čítali Bibliu, môžete vidieť, že sa tam tiež vyskytuje homosexualita. Musíme byť ľudskí a tolerantní. Keď ich môžeme povzbudiť, tak ich povzbudíme. Môj odkaz je taký, že by sme sa mali spojiť a spoločne zabrániť šíreniu nenávisti.

4. Aký je Váš názor na tých, ktorí holokaust spochybňujú?

L.W.: Stratili cit pre ľudskosť. Nechcú si uvedomiť, že tieto dejiny sú dokázané. Keď som prvýkrát videl pochodovať Kotlebovcov v uniformách a čižmách, žiaľbohu, to bolo vo Zvolene. Hneď mi prišla myšlienka – preboha, veď takto chodili gardisti a tiež vykrikovali nenávisť. Môjho brata popravili, keď mal 17 rokov. Toto je holokaust a toto je moja skúsenosť.

5. Je naozaj fascinujúce, ako ste dokázali prežiť v takých ťažkých podmienkach. Čo Vám dávalo silu?

L.W.: Silu mi dávalo to, že osud bol ku mne podstatne lepší ako k ostatným židovským deťom. Mal som pri sebe rodičov. Mohol som ich chytiť za ruku a prišiel na mňa pokoj. Silu mi dávala bezprostredná rodičovská láska.

6. Ako dieťa ste sa určite radi hrávali. Mali ste nejakú obľúbenú hračku?

L.W.: Áno. Žiaľ, po vojne sme sa hrávali s výbušnami – granátmi. Niektorí moji priatelia na to doplatili. Jeden môj spolužiak v tejto záľube prišiel o obe ruky. To bola jedna záľuba. Druhá záľuba bola taká, že sme sa jednoducho hrali s tým, čo bolo. Napríklad nite a vlna – vedeli sme

si z toho vyrábať napríklad autíčka. Hrali sme sa primerane podmienkam. Keď si na to spomeniem, tak ja som bol vyslovene zlé decko. No, ale bola to doba.

7. Mnohí hovoria, že mladí sa dnes nezaujímajú o dianie okolo seba. Čo si myslíte Vy, zaujíma mladých ľudí minulosť?

L.W.: Ja mám vnuka. Je od vás starší a má nadanie na matematiku. Zachvíľu bude končiť Karlovu univerzitu v Prahe a je veľmi angažovaný človek. Od mala sa zúčastňuje akcií ohľadom tejto časti histórie. Ale keby sa mám pozrieť na iné deti z môjho okolia, už ich to zaujíma menej, ale dúfam, že sa o to začnú zaujímať viac.

8. Napriek ťažkým časom máte iste aj pekné spomienky, vedeli by ste si nejakú vybaviť?

L.W.: Poviem vám krásnu spomienku z hrozného prostredia cigánskeho tábora. Predstavte si Vianoce. Deti ako ja boli tam. A tí dozorcovia na pár dní zmäknú a zamrzli vonku mláky, tak nám dovolili sa tam šmýkať. A ostatné deti, čo tam boli so mnou, vyžobrali od dozorcov, aby im zo skladu, kde mali hudobné nástroje, dovolili zobrať niečo. Zobrali sme si basu a vrch sme vybrali tak, aby sa vo vnútri dalo sedieť. Sadli sme si do toho a ostatné deti nás ťahali a tým pádom sme si vyrobili sánky.

9. Chceli by sme sa Vás spýtať na Vašu vedeckú kariéru.

L.W.: Ja som mal to šťastie, že som sa dostal na vysokej škole do tímu, kde začali s antibiotikami. Dostal som sa medzi vedcov na škole, ktorí ako prví v Československu vedeli pracovať s antibiotikami. Vedeli ich pripravovať, vedeli s nimi pracovať. Dostal som sa do ľudí, čo vo svete niečo znamenali. V tejto oblasti som sa veľmi veľa angažoval a moji kolegovia to vycítili a pomohli mi

dostať sa do biotiky. Začal som tam ako mladý inžinier, ako bežný robotník na zmeny. Postupne som sa zlepšoval a stal som sa veľmi dobrým technikom. Potom som sa dostal do biotického tímu, kde sa robil technický rozvoj. Potom v Československu vznikol výskumný ústav liečiv a mal riaditeľstvo v Modre, kde sa začali vyvíjať nové liečivá. Potom ma z biotiky odvedli a poverili ma, aby som založil detašované biotické pracovisko aplikované iba na antibiotiká. Na 16 rokov som sa tam stal šéfom a mal som to šťastie, že som tam mal veľmi dobrý kolektív.

Mali sme dobré výsledky a stal som sa aj expertom pre komunistické štáty. Neskôr som si spravil docentúru. Takže toto je taký príbeh o mojom vzdelaní.

10. Čo by ste chceli odkázať mladým ľuďom?

L.W.: Všetko, čo som povedal na celej tejto besede. A ešte raz podotýkam – snažte sa, vy mladí, pracovať na tom, aby tento svet fungoval inak.

Pán docent bolo nám veľkým potešením a chceli by sme Vám poďakovať za Vašu ochotu podeliť sa s nami o Vaše príbehy. Želáme Vám najmä veľa zdravia a dúfame, že sa s Vami ešte niekedy stretneme.

L.W.: Ďakujem za pozvanie. Prajem všetko dobré.

Beseda bola realizovaná pod vedením Mgr. Danici Gondovej.

Autorka textu: Viktória Anette Petrová

Študentská kvapka krvi

Každý deň sa stretávame s mnohými príležitosťami, ako môžeme prispieť k dobru v našej spoločnosti. Jednou z najobľúbenejších foriem pomoci je darcovstvo krvi, ktoré môže doslova znamenať rozdiel medzi životom a smrťou pre niekoho, kto ju potrebuje. Naša Stredná zdravotnícka škola vo Zvolene si je toho plne vedomá, a preto sa rozhodla aj tento tok v spolupráci s Národnou transfúznou službou uskutočniť akciu s názvom "Študentská kvapka krvi".

Tento rok sa do darcovstva zapojilo 38 dobrovoľníkov z toho 28 žiakov denného a externého štúdia. Naši študenti si uvedomili podstatu tohto humánneho činu a rozhodli sa pre tento hrdinský skutok. Touto cestou sa zachránilo 114 ľudských životov.

Akcia "Študentská Kvapka Krvi" bola pre našu školu nezabudnuteľnou udalosťou. Ukázala, že aj malé gestá môžu mať veľký vplyv a že spoločne môžeme dosiahnuť veľké veci. Dúfame, že toto nie je len jednorazová udalosť, ale začiatok trvalého záväzku našej školy k pomoci tým, ktorí to potrebujú. Každá kvapka krvi môže znamenať svet pre niekoho iného a my sme hrdí, že sme sa stali súčasťou tejto dôležitej misie.

Akcia prebehla pod vedením Mgr. Petry Mužíkovej

Autor textu: Matúš Krompaský

Imatrikulácia prvákov – KABU

Aké by to bolo, keby sme neprivítali prvákov na ich novej škole?

V decembri 6.12. sa u nás konalo KABU – privítanie prvákov! Tak ako je zvykom, aj tento rok organizovali KABU členovia školského parlamentu.

Zvládli sme to aj vďaka pomoci od žiakov II.PSA a II.PSB tried, ktorí sa dobrovoľne podieľali na tvorbe programu.

Pre prvákov sme si pripravili veľa zaujímavých úloh, ktoré boli zamerané na ich pohybové zručnosti, trpezlivosť a hlavne na prácu v kolektíve. Triedy medzi sebou súperili aj vo vedomostnom kvíze. Skúsili si pantomímu, kŕmenie výživou so zaviazanými očami, praskanie balónov priviazaných na nohe, ale aj prekážkovú dráhu s loptičkou na lyžičke.

Celé podujatie nás sprevádzala skvelá hudba, smiech, fandanie žiakov aj učiteľov. Výhra však mohla patriť iba jednej triede. Konečné poradie: 1. miesto: I. PSB

2. miesto: I. PSC

3. miesto: I. PSA

V konečnom dôsledku nešlo o výhru. Cieľom podujatia bolo zabaviť sa a upevniť vzťahy medzi jednotlivými triedami. Veríme, že prváci na KABU nezabudnú a že na tento nevšedný zážitok budú spomínať ešte dlho.

Autor textu: Barbora Fedorová

Mikuláš na našej škole

Deň Sv. Mikuláša, ktorý sa každoročne oslavuje 6. decembra, je na našej škole veľmi výnimočným sviatkom. Je to sviatok predvianočný, sviatok pokoja a lásky, ale hlavne dobrosrdečnosti a prajnosti. Práve tieto pocity v nás v tento deň prevládajú. Pre nás ako budúcich zdravotníckych pracovníkov sú tieto vlastnosti kľúčové.

Ako už býva zvykom, aj tento školský rok sa niekoľko vybraných žiakov prezlieklo do kostýmov čertov, anjelov a taktiež viackrát spomínaného Mikuláša. Žiaci rozdelení do dvoch skupín sa pohybovali na pôde našej školy a v priestoroch zvolenskej Nemocnice AGEL, kde rozdávali radosť a sladké dobroty.

Skupina, ktorá bola v škole počas vyučovania, navštívila všetky triedy, kde prebiehalo vyučovanie. Pred vstupom do učebne Mikuláš zazvonil zvonmi, aby všetci vedeli, kto má do triedy vstúpiť. Čerti sa neposlušne rozbehli po miestnosti a pomal'ovali uhlíkom po tvárach viacerých študentov. Za nimi nasledoval Mikuláš v sprievode anjelov a s veľkým vrecom na chrbte.

V spomínanej zvolenskej Nemocnici AGEL prebiehal program nasledovne. Naši žiaci sa zamerali na tých najmenších pacientov. Rozhodli sme sa priniesť potešenie na pediatrické oddelenie deťom, ktoré v tento sviatok museli byť kvôli ochoreniu hospitalizované. Mikuláš s čertmi a anjelmi navštívili každú izbu, na ktorej rozdali vrecká plné dobrôt. Deťom sa študenti venovali, obdarili ich, popriali im pokojné sviatky a skoré uzdravenie. Všetkých pacientov príchod Mikuláša veľmi potešil a takisto aj my sme odišli spokojní.

Tešíme sa, že ako študenti strednej zdravotníckej školy môžeme zabezpečovať nielen ošetrovateľskú starostlivosť, ale aj poskytovať humanitárnu pomoc. Mali by sme sa naučiť byť empatickí, nápomocní a ochotní. Týmto spôsobom pacientov podporujeme v liečbe a pomáhame im zlepšiť ich psychické zdravie, ktorého optimálnosť je v boji proti chorobe veľmi dôležitá.

Autor textu: Karin Bejdáková

Erasmus v Málage

Žiaci štvrtého ročníka absolvovali v rámci programu Erasmus+ odbornú prax v Španielsku. Prax prebiehala v termíne od 17. 9. do 15. 10. 2023 v *Rezidencii pre seniorov v Benalmádene*. Žiaci mali možnosť zlepšiť si svoje zručnosti v ošetrovateľskej starostlivosti a zdokonaľiť sa v komunikácii v anglickom a španielskom jazyku. Počas svojich voľných dní navštívili veľa zaujímavých miest ako napríklad *Picassove múzeum* v Málage, *Gibraltár* (územie Spojeného kráľovstva), mesto *Cordoba*, delfinárrium *Selwo Marina* či motýlí domček *Mariposario* v Benalmádene. Užili si plavbu loďou pri západe slnka, kde videli divoké delfíny. Odbornú prax zakončili príjemnou rozlúčkou na pláži.

Erasmu sa zúčastnili: Adam Aydin, Daniela Burjetová, Nikoleta Hámorská, Sabína Majerhoferová, Soňa Margetová, Patrícia Sojková, Karin Tóthová, Vanesa Bartošová, Kristína Markušová Bučková, Nelly Driapsová, Terézia Hrnčiarová, Emma Ihringová, Timea Lorinčíková, Saskia Luptáková, Viktória Sekerková.

Pedagogický dozor zabezpečili: Mgr. Žaneta Lupová Jakabová, Mgr. Silvia Rybanská, Mgr. Romana Tuhárska. Mgr. Karin Ťavodová,

Autor textu: Daniela Burjetová

Erasmus v Brne

Žiaci štvrtého ročníka sa v máji 2023 zúčastnili odbornej klinickej praxe v *Nemocnici Milosrdných bratří* v Brne. A čo im prax priniesla? Upevnili si zručnosti, ktoré získali v predošlých rokoch štúdia na našej škole, naučili sa a vyskúšali si aj nové veci, ktoré ich bavili, ako napríklad odber krvi, odber moču, príprava liekov podľa ordinácie lekára. Naši študenti získali prax aj v tom, ako sa postarať o nebohé telo. Spoznali mesto Brno, navštívili pamiatky ako napríklad *Katedrála sv. Petra*, *Hrad Veveří* alebo *Hrad Špilberk*, absolvovali plavbu loďou, navštívili *ZOO Brno* a videli mnoho zaujímavých vecí. Erasmus ukončili nakupovaním. Potom ich čakala dlhá cesta vlakom späť na Slovensko, počas ktorej zažili veľa srandy.

Erasmu sa zúčastnili: Marian Fáber, Lucia Kupcová, Karolína Mániová, Viktória Putišová, Dominika Eva Bobálová, Anička Bystrianska, Erika Jelžova, Lukrécia Majerová, Veronika Mondeková, Nikola Pacigová

Pedagogický dozor zabezpečili: PhDr. Anna Kamenická, PhDr. Xénia Medeková

Autor textu: Lucia Kupcová

Halloween na strednej zdravotníckej škole

Dňa 6. 11. 2023 sa na našej škole uskutočnil Halloween, ktorý sme si pripomenuli ako deň v maskách.

Žiaci všetkých ročníkov mali za úlohu si priniesť alebo vytvoriť vlastnú masku, a tým sa vžiť do role fiktívnej postavy. Túto výzvu študenti zobrali naozaj do svojich rúk. Každý špecificky a veľmi originálne. V tento deň sme na pôde školy mohli stretnúť rôzne druhy kostlivcov, desivých filmových postáv, taktiež zdravotné sestry a doktorov oblečených v jednorazových chirurgických odevoch, ale aj nešpecifikované postavy, ktoré mali na tvárach modriny či krv.

Žiaci, ktorí stanovenú úlohu splnili, boli ocenení oslobodením od skúšania. Podmienkou úlohy bolo vydržať v danej maske celý deň a prezentovať sa s ňou. V priebehu vyučovania boli členovia školského parlamentu rozmiestnení po škole a túto udalosť dokumentovali. Ku koncu tejto akcie triedne pani profesorky odfotili všetkých zúčastnených a tým ukončili Halloweensku akciu.

Autor textu: Karin Bejdáková

Záver

Školský časopis pre vás napísali študenti Strednej zdravotníckej školy vo Zvolene.

Šéfredaktor: Matúš Krompaský, II.PSB

Autori článkov: Viktória Anette Petrová, I. PSC

Barbora Fedorová, II. PSA

Matúš Krompaský, II. PSB

Karin Bejdáková, III. PSA

Daniela Burjetová, IV. PSA

Lucia Kupcová, IV.PSA

Grafické spracovanie: Barbora Fedorová, II. PSA

Špeciálne poďakovanie patrí pani učiteľke Mrg. Romane Fryčovej za pomoc pri úprave časopisu. ❤️

Tešíme sa na vás pri ďalšom vydaní.

S úctou

Redakcia školského časopisu